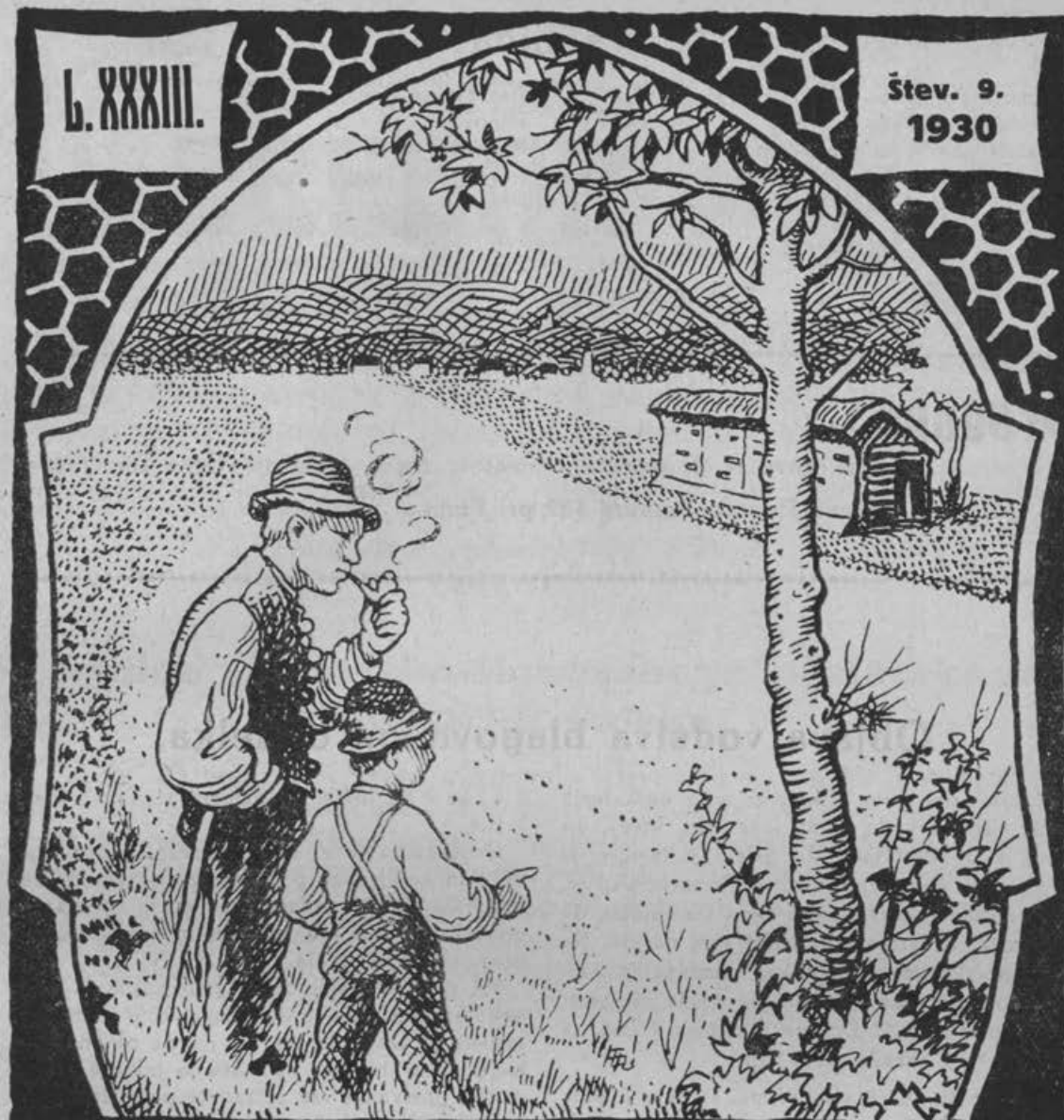

L. XXXIII.

Štev. 9.
1930

SLOVENSKI

ČEBELAR

**GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA
ZA SLOVENIJO**

Vsebina:

50 letnica »Hrvatsko-slavonskega pčelarskega društva« v Osijeku	129	Opazovalne postaje	135
Čebelarstvo v Kamniškem okraju	129	Dopisi	137
Čebelarska zadruga	131	Društvene vesti	139
Letošnja prodaja medu	132	Podružnične vesti	141
Mesečna navodila	133	Drobiž	142

Prodajam

štiri nove A.-ž. panje, kompletne, točno izdelane. Cena Din 700'—
Franc Horvat, Vurberg 102 pri Ptujju.

Objava vodstva blagovnega oddelka.

Založili smo nove etikete za med, na katerih je že tiskana vrsta medu (cvetlični, hojev, ajdov). Pod besedilom »Za pristnost jamči«: je prostor za čebelarjev naslov. Priporočljivo je, da si vsak čebelar nabavi malo štampljko, da bo mogel na etikete natisniti svoj naslov. Na željo preskrbimo štampljke, blazinice in barvilo po lastni nabavni ceni, ki znaša za štampljko približno 11 Din, za blazinico 7 Din, za stekleničico barvila pa 7 Din.

Etikete št. 107/a, enobarvne, stanejo 7 kom. 1 Din.

Etikete št. 107/b, dvobarvne, stanejo 5 kom. 1 Din.

Osnutke za te etikete je brezplačno napravil član ljubljanske podružnice gospod Milivoj Bugarški, šolski nadzornik v p. in čebelarski pisatelj, za kar mu na tem mestu izrekamo prav iskreno zahvalo.

Pri pregledovanju knjig smo našli, da nam nekatere podružnice dolgujejo večje in manjše zneske za blago, ki smo ga jim že zdavnaj dobavili. Ker rabimo za nabavo novega blaga denar, pozivamo vse prizadete podružnice, da svoj dolg nemudoma poravnajo.

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI

UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

Sklep za uredništvo 20. dne vsakega meseca. Pisma in denar v društvenih zadevah je naslavljati na „Čebelarstvo društvo za Slovenijo v Ljubljani“. Naslov za blagovne pošiljke (vosek), naročila na čebelarске potreščine: Blagovni oddelek „Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani“, Vošnjakova ulica 4

V Ljubljani, dne 1. septembra 1930. / Številka 9.

Letnik XXXIII.

50 letnica „Hrvatsko-slavonskega pčelarskoga društva“ v Osjeku.

Dne 23. avgusta t.l. je praznovalo Hrvatsko-slavonsko čebelarstvo svojo petdesetletnico. To društvo je najstarejše v Jugoslaviji. Tekom svojega obstanka je mnogo storilo za napredek hrvatskega čebelarstva. Zlasti po prevratu je zastavilo vse sile, da pripomore domačemu čebelarstvu do lepše bodočnosti. Priznati moramo, da vrši svojo nalogo nadvse častno in izredno požrtvovalno.

Bratskemu društvu želijo slovenski čebelarji mnogo uspehov tudi v bodočnosti in pošiljajo za petdesetletnico najlepše in najiskrenejše pozdrave.

Pozdravljeni hrvatski čebelarji!

Čebelarstvo v Kamniškem okraju.

I. Mayer v Dobu.

VII. Mengeško polje.

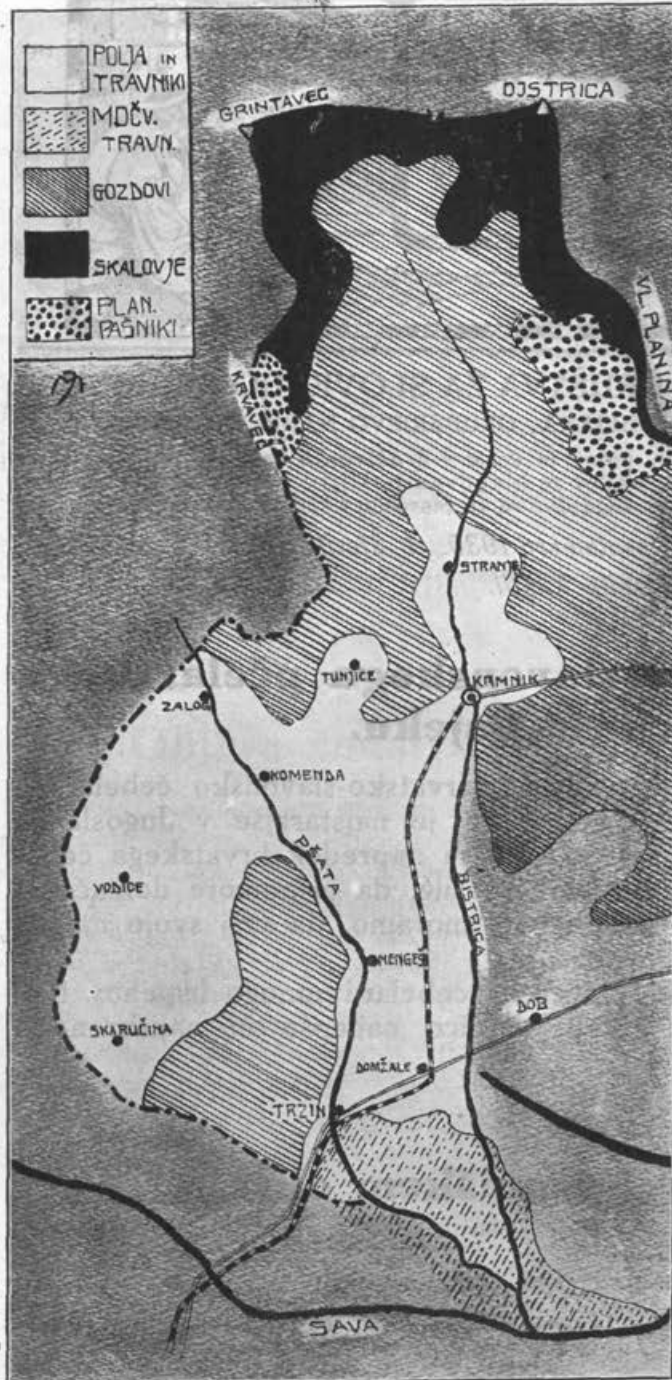

Desni breg Bistrice je v drugi polovici Kamniškega okraja. Iz večine je ravnina. Začenja se že pri starodavnem Kamniku. Mestece ima krasno lego pod visokimi planinami in je priljubljeno letovišče. Pred vojno je bilo zelo obiskovano zdravilišče po Kneipovem načinu. V starem in sred-

njem veku je Kamnik imel precejšnjo vlogo, ker je zapiral prehod skozi Tuhinjsko dolino. V trg je bil povišan že leta 1190.

Vsa ravnina je dobila ime »Mengeško polje« po trgu Mengšu, ki leži nekako v njeni sredini. V dobi pokristjanjenja je mengeški grad imel zelo važno vlogo. Trg je postal leta 1867. Celotni Turki so obiskali Mengeš leta 1528.

Vso pokrajino delim v tri dele:

1. v gorski predel, ležeč severno od Kamnika in Tunjic, 2. v pravo »Mengeško polje« med Bistrico in Pšato in 3. v vodiški kot, ki je od prejšnjega ločen po nizkem gričevju Rašici.

1. Gorski predel

obsega nizko gričevje ob Kamniku, Tunjicah in Stranjah, višje predgorje Krvavčevo

in Veliko planino in slednjič dolino Kamniške Bistrice tja do najvišjih vrhov Kamniških planin.

Zemljepisno lepa dolina Kamniške Bistrice je od Stranj dalje za nas čebelarje izgubljena. Dolina je ozka in hladna, breгови so pokriti z lepim smrekovim, jelovim in bukovim gozdovjem. Rastlinje vkljub temu bujno cvete. Krasni gozdovi povsem pobočju planin so neizrabljeni in težko dostopni. Kamniška Bistrica bi prišla v poštev radi svoje osamljenosti morda le za plemenilno postajo, po vzorcu švicarskih in nemških »Belegstationen«.

Nizko gričevje okrog Stranj, Tunjic in Kamnika je prepreženo z malimi jasami, koščenicami in polji. Vmes se bohotijo lepi večinoma smrekovi gozdi. Jelke je bolj malo. Zaradi zavetne lege se pomladi zgodaj razvije cvetje. Žal, da ga premenogokrat mrzli nočni vetrovi s planin osmodijo. Tudi smreka in jelka mnogokrat medita in nudita včasih zelo izdatno pašo. Naši čebelarji se zelo radi spominjajo takih let. Na splošno čebelarstvo tod še na roje, le nekaj naprednejših čebelarjev ima A.-Ž. panje. Koliko je ta okolica ugodna za čebelarjenje, najbolj pričajo skoro stoletni čebelnjaki pri nekaterih hišah. V znani hiši očeta Virjenta v Olševku nad Kamnikom so že od nekdanj

doma čebelarji. Kolikor pomni, imajo čebele že mnogo nad 200 let pri hiši. Tudi Koširjeva hiša v Podjelsju blizu Stranj je lahko ponosna na svojo čebelarska preteklost. Kamniške okolice se bom še pozneje doteknil.

V gorskem predelu leže občine Bristričica, Stranje, Mekinje, Županje njive in Tu-

njice. Mestna občina Kamnik sega s svojim južnim delom že v popolno ravnino.

Ves ta kot meri nekako 100 km², vendar je od tega 20 km² popolnoma nerodovitnega skalnatega sveta. Gozdovi sami pokrivajo mnogo nad polovico rodovitne zemlje. Travnikov in pašnikov je sicer celih 24 km², vendar leže v neposredni bližini vasi in v dolini je komaj 4 km² travnikov. Le na teh berejo čebele.

Ako smem v tem predelu računati porabnega pašnega polja 20 km², je to mnogo. Na tem svetu čebelarji 35 gospodarjev, ki so letos zazimili 215 panjev. To bi bilo nekako 11 km².

Okoliš		Število čebelarjev	Kranjiti	A.-ž.	Drugi panji	Skupno
1.	Stranje	14	54	6	—	60
2.	Nekinje	12	53	43	—	96
3.	Tunjice	9	30	29	—	59
Skupno		35	137	78	—	215

Okoliš		Njive	Travniki in pašniki	Sadovnjaki	Gozdovi	Nerodovitna zemlja	Skupno
1.	Stranje	244	2085	31	4213	1903	8476
2.	Tunjice	122	134	64	221	12	553
3.	Mekinje	208	179	9	415	42	853
Skupno v ha		574	2398	104	4849	1957	9882

(Dalje sledi.)

Čebelarska zadruga.

I. Š e g a — Jesenice.

»Garantiert naturbelassener Bienenhonig stets zu beziehen durch die Österreichische Imker-Genossenschaft, Wien XV., Märzstrasse 28. — Telefon B-31-9-10. Auch Zustellung-Filiale III. Großmarkthalle.«

Takle oglas, ki bi se po naše glasil: »zajamčeno naraven med dobavlja avstrijska čebelarska zadruga Wien XV. Märzstrasse 28. — Telefon B-31-9-10. Tudi na dom. Glavno sejmišče« sem čital pred nedavnim časom v nekem zelo razširjenem dunajskem časopisu.

Vprašanje o ustanovitvi take čebelarske zadruge se tudi pri nas že dokaj časa rešuje, a vendar je kljub temu prišlo na nekako mrtvo točko. Ako se še prav spominjam, se je obravnavalo že tudi na par občnih zborih osrednjega čebelarskega društva, a vselej se je zadeva odložila za bodočnost.

Ker sem pa mnenja, da je stvar za nas čebelarje živa potreba, če hočemo, da če-

belarstvo tako napreduje in da postane tako dobičkonosno, kakor bi lahko bilo z ozirom na dobre lastnosti naših čebel in na zgodovinsko staro veselje naših čebelarjev, se mora misel o ustanovitvi čebelarske zadruge udejestviti.

Čebelarska podružnica v Novem mestu je pred meseci poslala na vse prodružnice okrožnico s pozivom, naj povedo svoje mnenje. Odgovore bo najbrž podružnica objavila.

Sestanka radi ustanovitve čebelarske zadruge v zmislu novomeškega predloga dne 19. marca t. l. ni bilo, ker smo se v Celju razšli v precej bojnem razpoloženju po nedokončanem občnem zboru osrednjega društva. Pač smo tu sprejeli kratki predlog novomeškega delegata, da se hočemo o zadruzi posvetovati po nadaljevanju občnega zbora našega centralnega društva.

A tudi dne 15. junija v Celju »srečno« dokončan občni zbor ni prinesel nikake rešitve o ustanovitvi čebelarske zadruge, čeprav jo je delegat novomeške podružnice vneto zagovarjal. Predlog o ustano-

vitvi smo kratkomalo sprejeli — v pre-mišljevanje.

Ne vem sicer, kakšni pomisleki so imeli pri sprejetju tega predloga pri večini zbo-rovalcev glavno vlogo, dozdeva se mi pa, da le nekak strah za obstoječe centralno društvo, češ, če zadrugo ustanovimo, bo trpela centrala, če pa ne ustanovimo za-druge, ostane centrala na površju.

Niti eno niti drugo! Kajti »Čebelarsko društvo za Slovenijo« je ustanovljeno na čisto drugačni podlagi, nego se ustanav-ljajo zadruge.

V naši državi imamo tele čebelarske za-druge: 1. centralno pčelarsko zadrugo v Zagrebu, 2. srpsko pčelarsko zadrugo v Rumi in 3. jugoslavjensko pčelarsko za-drugo v Dubrovniku.

O pravilih in ustroju teh zadrug, žal, ne morem danes poročati, ker nimam v rokah — ko pišem ta članek — pravil vseh teh zadrug, pač pa si hočemo najprej ogledati avstrijsko čebelarsko zadrugo, ki obstoji na Dunaju pod imenom: »Österreichische Imkergenossenschaft, registrierte Genos-senschaft mit beschränkter Haftung« s se-dežem na Dunaju, ali po naše: »Avstrijska čebelarska zadruga, registrirana zadruga z omejenim poroštvom«.

Pravila zadruge, ustanovljene leta 1922., imajo 36 paragrafov, izmed katerih se nam zdita najvažnejša § 2. in § 11.

§ 2. se g l a s i: 1. skupni nakup vseh za čebelarjenje potrebnih predmetov; 2. skupna prodaja vseh pri čebelarjenju pro-izvedenih predmetov; 3. pospeševanje vseh praktičnih in znanstvenih zadev čebelar-stva; 4. prodaja in izmenjava rojev, čebel-nih družin in drugih čebelarskih proizvo-dov in predmetov.

Letošnja prodaja medu.

Josip Verbič — Ljubljana.

Med se slabo in težko zamenjava za denar. Znan, soliden eksporter bi prevzel cvetlični med za Švico po 11 Din. Posa-mezni ljubljanski trgovci ponujajo zanj 12 Din. V drugih krajih ni mnogo boljše.

Pod § 3. in 4. navedeno delovanje se sme raztezati le na člane, t. j. ne sme se kupovati od nečlanov.

§ 11. pa pravi: Zadržni delež je 10 šilingov. Vsak član je dolžan vzeti vsaj en delež ter podpisati pristopno izjavo. Uprava je upravičena določiti tudi vpisnino, ki jo ustanovi vsakokrat občni zbor. Vpisnina se steka v rezervni sklad.

Ostali paragrafi govore o ustroju zadrug-e in o njenem delovanju.

Po § 36. znaša pa jamstvo še enkrat to-liko kakor delež.

Jugoslavjenska pčel. zadru-ga v Dubrovniku ima pa v svojih za-družnih pravilih § 9., da znaša delež 25 Din s trikratnim jamstvom in z vpisnino 5 Din.

Omembe vreden je § 10., ki pravi, da vsak član lahko dobi pri oddaji svojega pridelka, t. j. medu ali voska, eno tretjino tržne cene. Ostalo prejme, ko je njegovo blago prodano.

»Čebelarska podružnica« v Novem me-stu lahko ustanovi »čebelarsko zadrugo«. Sestavi naj primerna pravila, objavi jih v »Slov. Čebelarju«, nabere čim več članov ter skliče čimprej ustanovni občni zbor.

Delež bodi — po mojem mnenju — 100 Din z še enkratnim jamstvom, vpisnina 10 Din in sedež bodi v Novem mestu.

Zadruga prične lahko takoj z delom, mogoče še to jesen in novomeška podruž-nica je lahko prepričana, da bo marsika-teri čebelar rad pristopil v zadrugo, ako bo videl, da sedanji propagatorji čebelar-ske zadruge z enakim veseljem in enako požrtvovalnostjo delajo v živi zadrugi in da ni bilo njih navdušenje za zadrugo le na papirju in na zborovanjih.

Na delo in mnogo sreče!

V dokaz služi dopis g. Poliča iz Ptuja, ki ima sledečo vsebino:

»Dejstvo je, da se danes trgovci in me-darji norčujejo iz medu in čebelarjev. Ve-selilo bi me, če bi se eden izmed onih, ki

sem jim v nakup ponudil res finega medu, vsaj hotel pogajati z menoj ali ponuditi kako ceno. Nekateri so mi pod nos pomolili vzorec dalmatinskega ali banaškega medu, ki je baje skoraj zastonj in boljši od našega.«

Cene medu tudi letos kvarijo mali in veliki čebelarji, ki ga ponujajo od trgovca do trgovca in ga končno dajo za vsako ceno. Nekdo mi je poročal, da so ga v Ptujju julija meseca prodajale kmetice na trgu po 10 Din liter.

Pa vse to nas ne sme plašiti. Našega

letošnjega cvetličnega medu ni toliko, da bi ga ne mogli doma porabiti. Le potrpeti je treba nekoliko. Zelo dobro bi tudi bilo, da bi se vsi čebelarji držali enotnih prodajnih cen, kakor delajo to v Švici, kjer določi cene za vsako leto strokovno društvo. Po mojem mnenju ne bi smeli letos prodajati cvetličnega medu pod 15 Din.

Društveni člani, ki žele, da posreduje pri prodaji njihovega medu naš »Blagovni oddelek«, naj se točno ravnajo po navodilih, ki so bila objavljena v osmi številki letošnjega »Slov. Čebelarja«.

Mesečna navodila.

Henrik Peternel v Bukovem žlaku.

Oktober.

minulem mesecu je čebelar pospravil zadnjo medeno žetev, določil število plemenjakov, jih pomaknil skupaj, da so enoten, tesen sklad. Ako se je ravnal po navodilih, ga je ob straneh in zgoraj zapazil z drobnim suhim listjem. Ta paž je zadosten za jesen, a bliža se zima in treba je čebele še bolje zavarovati.

Preden podrobneje opišem končno zazimljenje čebel, naj se pomudim še pri »gorkem in mrzlem« zazimljanju. Čebelar predavatelj uči jeseni čebelarje, kako skrbno naj pred zimo odenejo panje, zamašijo vse razpoke itd. Spomladí sreča čebelarja poslušalca, ki se prav hudo mušno pošali: »Gospod, kar ste nam jeseni predavali o paženju čebel, so le čenče. Nič ni res. Jaz sem pozabil eno družino zapaziti, in ta je sedaj najbolj zdrava, čebele so najbolj čvrsto izleta-

vale pri prvem spomladanskem trebežu. Ne verjamem nič več, kar nas učite.« To je hud poper za predavatelja. Toda, vprašanje je, kdo ima prav, predavatelj ali brezskrbni čebelar, ki je pustil panj nezavarovan vso zimo.

Trditve, kakršne je izrazil ta čebelar v zasmeh predavatelju, so sicer resnične vsaj na videz, a da bi se mogel kdo nanje sklicevati, ne velja, ker manjka še odgovora na veliko vprašanj. Mogoče je in ni treba dvomiti o tem, da prezimijo dobro tudi popolnoma nezavarovane družine, a manjka še pojasnila, koliko živeža so porabile take družine proti onim, ki so bile zavarovane. Ako so porabile mnogo več, so tudi bolj opešale, ker so se morale proti mrazu braniti s porabo večje množine medene zaloge. Da so čebele iz nezavarovanega panja živahno izletavale na dan prvega trebeža, potrjuje le dejstvo, da so veliko hrane uživale in da so bile trebeža bolj potrebne nego

druge. Še več lahko rečemo: ako je zima mila, je tudi mogoče, da taka družina ne prezimuje slabše nego dobro zavarovana.

A kdo ve jeseni, kaka bo zima! Zato učijo vsi pošteni čebelarji druge, naj čebele toplo odenejo, ker je bolje včasih kaj storiti brez potrebe nego opustiti kaj potrebnega v svojo veliko škodo. Nepobitno so dokazale primerjevalne skušnje z večjim številom panjev, da porabijo čebele najmanj medu v suhi, zračni in temni kleti, kjer je vedno skoraj enaka gorkota, toda dvakrat toliko pa porabijo v čebelnjaku, štirikrat toliko pa na plnem.

Torej v klet z njimi, bi rekel kdo. Ne! V klet čebele nositi, jih tam varovati vznemirjenja, jih zopet prenašati v čebelnjak, kadar je za to vreme, vse to je težava, ki si jo čebelar ne naprta rad. Pa še nekaj. Čebele prenese iz kleti šele takrat, kadar je vreme stanovitno lepo, do takrat so se sosedove že otrebile. Ko se začnejo iz kleti prenesene čebele trebiti, prihrumijo sosedove, ki že več dni iztikajo po okolici za medom, in ropanje se začne. Gorje čebelam in čebelarju, ako se je motil glede svoje kleti. Ako ni suha, ampak zatohla in vlažna, bo ob vse čebele. Nihče pa ne more odobravati, da bi ostale čez zimo nezavarovane na plnem in postale žrtev mraza in živalskih škodljivcev. Edino pametna in za čebelarja dovolj udobna pot je, da jih prezimlja v čebelnjaku in primeroma skrbno zapaži, tako da se v panjih ne morejo takoj uveljaviti nagle spremembe vremena, ki so najbolj usodne našim ljubljankam.

Vprašanje, ali je mogoče čebele pretoplo zapažiti, zanikujem odločno, ker odeja ne tvori toplote, ampak jo le ohranja, kakor ohranja tudi mraz. Kamen, ki smo ga odeli v hudem mrazu s kožuhom, ostane mrzel, če pa je bil ogret, preden smo ga odeli, bo ohranil dolgo svojo toploto. Odeja torej ne greje čebelnih družin, ampak brani, da bi se zaradi zunanje mraza prehitro shladile. Odeti panj ohrani dolgo v njem toploto,

ki jo proizvajajo čebele, val mraza prodira polagoma do družine, in običajno se vreme že utopli, preden pride hudi mraz v panju do veljave.

S tem pa ni rečeno, da bi se počutila družina dobro, ako ji odkažemo pretesen prostor. Kakor se počuti slabo pozimi večja družba ljudi v nizkem in majhnem stanovanju, tako je tudi usodno za čebelno družino, ako ji odmerimo premajhen prostor. Dajmo torej čebelam vsaj dvakrat toliko prostora, kolikor ga zasedajo, pa ne bo preveč. Pomisliti moramo, da so tudi pozimi včasih tople noči in tedaj se čebele razkrope. Kako naj se, ako se nimajo kam? Čebele se pomikajo za hrano. Kam naj se pomikajo, ako je šipa pomaknjena jeseni do čebel. Torej le malo več prostora, nego ga jim dajemo običajno!

Prostor, ki ga odločimo čebelam oktobra meseca, mora biti tako zavarovan, da iz njega ne uhaja zrak drugod nego pri žrelu. Najopasnejši je čebelam prepah, ki je tudi pri ljudeh povzročitelj bolezni. Gorje čebelam, ako jim pusti čebelar na stropu plodišča odprtino, skozi katero uhaja topli zrak. Bolje bi jim bilo, da bi jim pustil odprto in s satniki opremljeno medišče ter oboje, plodišče in medišče, zadi dobro odel. Bila bi nad njimi vsaj mirna plast zraka. Da je v naravi čebel, da so od vseh strani proti mrazu zavarovane, kaže že njih navada, da vse razpoke tekom poletja zalepijo z zadelavino (propólis), ki jim jo čebelar pri opraviilih zopet in zopet uničuje.

Ker imajo večji panji običajno spredaj dvojno končnico in se stranice dotikajo sosednjih panjev, sta najbolj občutljivi zgornja in zadnja stran panja. Za zadelovanje panjev zadi in zgoraj uporabljajmo vobče slamnate blazine, ki so jako dobre, samo da morajo segati od stene do stene. Jako dober je časopisni papir, ki ga sešijemo v 1½ cm debele plasti, nikakor pa ne zadostuje le nekoliko pol papirja.

Pri kranjičih sta le sprednja in zadnja končnica izpostavljeni mrazu. Sprednjo končnico zadelovati je nepotrebno, dobro je pa posvetiti več pažnje zadnji končnici, ki se rada krivi. Stari čebelarji s kranjiči so radi zasuli svoje panje tudi zadi z listjem, ki ga niso odstranili pred sv. Jurijem. Pregledavali so panje le od spredaj. To je bilo jako modro, ker so s tem preprečili vsak prepih v njih.

Koncem meseca je treba tudi posvetiti nekaj skrbi ozkim razpokam med panji. Tudi najboljše izdelanih panjev ni mogoče stisniti tako tesno, da se ne bi tu in tam svetilo med njimi. Te raze je treba tudi zadelati. Z odvijanjem ali pa z žepnim nožičkom zatlačimo vanje spredaj in zadi papir ali pa bombaževino, in nedostatek je odpravljen.

Ne smemo pozabiti na panjevo žrelo. Storimo karkoli, eno moramo doseči, da

ne pride na noben način rovka v panje. Ta gost je hajduk za čebelno družino, ki jo uniči ali vsaj tako oslabi, da ne moremo več računati na donos v prihodnjem letu. Najbolj so v rabi zapahi iz pocinkane pločevine, ki so jako poceni in dobri.

Pr eden končamo dela v čebelnjaku, se ozrimo še na streho čebelnjaka! V poletnem času je streha bolj za obrambo proti solnčnim žarkom nego proti dežju. Jeseni je pa stvar drugačna. Vлага, ki je prišla v čebelnjak ali celo med panje, se ne posuši tako naglo. Kdo bo tako ne-spameten, da bo zaradi nekoliko opek pustil gniti panje in izpostavil varno prezimovanje čebel resni nevarnosti.

Že enkrat sem omenil, da ni lep, ličen čebelnjak znamenje dobrega čebelarja, ampak čebelnjak, ki varuje čebele nezgod in vremenskih nepravil.

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič — Ljubljana.

Mesečno poročilo za julij 1930.

Po izredno slabi pomladi nam je junij obetal, da se bo paša v poletju temeljito izboljšala. Varali smo se.

V juliju so čebele zelo malo nabrale. Iz razpredelnice se razvidi, da že devet let ni bilo v tem mesecu takega poloma, kot je bil letos. Komaj ena četrtina vseh opazovanih panjev je prinesla le malenkost več, kot je sama zase rabila. Vsi drugi so živeli od zaloge iz prejšnjega meseca. Nekatere družine so jo zmanjšale za več kilogramov, pri enem za 6-8 kg.

Poročevalci navajajo, da so opisane žalostne pojave povzročili: suša, nalivi, toča in slabi vetrovi. Brez dvoma pa je, da je imel velik vpliv nanj činitelj, ki ga še nismo dognali.

Vič. Zaradi suše in nepravilnih vetrov ni bilo nikakršne paše.

Št. Vid n. Lj. Letos bo čebelarstva zadruga nepotrebna.

Tac en pod Šmarno goro. To leto ni dalo nobeno cvetje medu.

Virmaše pri Šk. Loki. Ko je paša na kostanju nehala, je tehtnica samo padala. — Več A.-Ž. panjev je koncem meseca preleglo matice in rojilo.

Blejska Dobrava. Panje, ki niso imeli zaloge, smo morali pitati.

Cerknica. Julija so bile čebele tako močne, da so porabile zadnjih 20 dni po 5 kg od stare zaloge.

Sv. Gregor p. O. Ker čebele niso rojile, so bili panji natrpani s čebelami. Na sprednjih končnicah se jih je držalo toliko, da so stikališča popolnoma zakrile.

Lokove pri Moz. Upanje imamo, da bo boljša bera na ajdi, ki so jo letos posebno mnogo sejali.

Sp. Ložnica pri Žalcu. Na otavi so letos čebele za svoj zarod dobile dovolj živeža, zato bo jesensko špekulativno pitanje odpadlo.

Cezanjenci. V prvi polovici je suša neusmiljeno žgala. Sele, ko je padlo nekoliko dežja, je oživela rumena deteljica. Pa ne za dolgo. 24. julija je padlo toliko toče, da je bilo belo kakor pozimi, ko zapade sneg. Pokončala je mnogo rastlin. Najbolj je trpela ajda.

Nedeljica p. T. Zaradi velike suše

so travniki porjaveli, čebele pa oslabele. Po dežju, ki je bil koncem meseca, je začela cvesti bela detelja.

Mesec julij leta	Število opazovanih panje	Št. opaz. panj. z donosom	Največji donos kg
1920	11	6	7'40
1921	16	4	2'40
1922	19	15	25'80
1923	17	16	21'87
1924	18	14	13'25
1925	18	12	21'60
1926	18	6	5'90
1927	21	12	9'60
1928	22	18	39'30
1929	24	16	14'55
1930	24	6	2'60

Mesečni pregled za julij 1930.

Kraj	Višina nad morjem m	Označba opazovane a panja	Panj je teže						Toplina zraka			Dni je bilo										
			pridobil v			izgubil v			v mesecu čistih dkg	naiveč pridobil	najvišja	najnižja	srednja mesečna	izlenih	deževnih snežnih	oblačnih	pol jesnih	jesnih	vetrovanih			
			1.	2.	3.	1.	2.	3.												pridobil	porabil	dkg
1. Ljubljana . . .	305	A.-Ž.	110	-225	70	100	30	135	-	70	29	+34	+9	+19	228	13	-	5	10	16	11	
2. Vič pri Ljublj.	298	A.-Ž.	110	-170	20	180	90	-	10	80	29	+35	+9	+20	126	13	-	6	3	22	9	
3. Št. Vid nad Lj.	314	A.-Ž.	130	-	60	170	345	145	-	470	60	+33	+8	+17	629	14	-	3	10	18	17	
4. Tacen p.Šmar. goro	314	A.-Ž.	445	45	60	115	375	215	-	155	175	+34	+9	+19	028	11	-	9	8	14	10	
5. Škofja Loka . .	349	A.-Ž.	250	-	-	70	260	155	-	235	75	+31	+8	+18	026	14	-	5	17	9	10	
6. Virmaše pri Škofji Loki .	361	A.-Ž.	610	-	-	125	335	280	-	130	125	+31	+11	+14	629	15	-	6	16	9	25	
7. Blej. Dobrava	577	A.-Ž.	110	-	-	-	280	220	-	390	-	+33	+8	+17	425	11	-	11	8	12	3	
8. Boh. Bistrica .	540	A.-Ž.	545	-	-	60	155	150	180	-	170	+37	+4	+20	027	17	-	6	19	6	23	
9. Dob	305	A.-Ž.	65	-100	75	50	10	30	-	40	26	+40	+8	+21	427	5	-	10	12	9	5	
10. Rova na Gor.	350	A.-Ž.	145	-105	145	285	115	-	295	65	6	+32	+8	+18	830	13	-	4	14	13	4	
11. Breg-Križe . .	483	A.-Ž.	330	-	-	70	160	100	-	80	6	+28	+5	+17	426	9	-	10	5	16	3	
12. Cerknica . . .	575	A.-Ž.	270	-	-	50	215	185	-	180	40	+29	+7	+17	630	11	-	2	17	12	23	
13. Sv. Gregor pri Ortneku	736	A.-Ž.	170	-	-	60	140	90	-	120	50	+34	+7	+19	930	12	-	3	15	13	12	
14. Krka	300	A.-Ž.	25	-	-	75	195	165	-	410	15	+33	+10	+20	228	10	-	5	10	16	11	
15. Vavčja vas p. Semiču	280	A.-Ž.	175	-	-	150	175	205	-	355	75	+32	+10	+19	530	13	-	4	15	12	21	
16. Novo mesto . .	180	A.-Ž.	-	20	-	250	270	180	-	680	-	+36	+8	+20	828	14	-	5	13	13	5	
17. Ptuj	221	A.-Ž.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
18. Lokove pri Mozirju	465	A.-Ž.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	31	16	-	2	18	11	23	
19. Sp. Ložnica p. Žalcu	252	A.-Ž.	25	45	255	155	120	10	40	-	60	29	+24	+6	+15	728	11	-	3	20	8	23
20. Orehova vas pri Mariboru	270	A.-Ž.	155	-	20	70	50	35	-	-	50	6	+33	+13	+27	431	8	-	3	19	9	16
21. Sv. Duh na Ostr. vrhu . . .	536	A.-Ž.	215	15	-	-	85	80	65	-	45	5	+28	+8	+16	331	12	-	3	19	9	9
22. Vrže p. Ljut.	176	A.-Ž.	-	15	5	65	75	45	-	165	15	+35	+7	+20	331	11	-	2	27	2	26	
23. Cezanjovci . .	182	A.-Ž.	-	100	80	170	-	50	-	40	30	+36	+10	+20	630	14	-	5	17	9	20	
24. Guštanj	398	A.-Ž.	-	-	25	240	165	120	-	500	25	+30	+6	+17	026	6	-	3	11	17	13	
25. Jarenina	262	A.-Ž.	20	100	350	110	80	20	260	-	80	27	+34	+5	+20	328	11	-	4	19	8	29
26. Nedeljica pri Turnišču	170	A.-Ž.	45	30	130	135	145	-	-	75	45	26	+32	+7	+24	525	7	-	6	9	16	22

Dopisi.

Iz Veržeja. Krive obsodbe A.-Ž. panja. Večkrat se pripeti, da se slišijo pritožbe o A.-Ž. panju, in to največkrat od takih čebelarjev, ki panj poznajo komaj od zunaj, ali pa še toliko ne. Primeri, ki sem jih doživel, so me napotili, da sem se lotil tega pisanja, da ž njim mogoče rešim krivih nazorov kakega čebelarja, ki mu je A.-Ž. panj iz kakršnegakoli vzroka še neznan. Gotovo so nauki takih lahkomišelnih črnogledov v škodo začetnikom, ki se odločajo za ta ali oni sestav panja. Kdor živi daleč v gorskih krajih popolnoma ločen od čebelarskega sveta, temu se le redkokdaj nudi prilika, da se more posvetovati z izkušenimi čebelarji. Zato željno sprejme vse, kar mu pride na ušesa, in se na ta način lahko tudi o dobri stvari pouči napačno. Vzrok takih naukov je največkrat samoljubje, ki marsikoga napoti, da hvali samo to, kar je njegovega, prezira pa reči, ki so mu pravzaprav neznane.

Bilo je tistega leta, ko sem si nabavil prve A.-Ž. panje. Oglasil sem se pri stricu, ki je imel nekoliko kranjičev in se je jako zanimal za napredno čebelarstvo. Le žal, da se zaradi neugodnih okoliščin ni mogel sam oprijeti čebelarstva. Pred hišo je stala precej dolga klop. Njen podaljšek je bil majhen sklad kranjskih panjev. Tu je posedal vsak prosti čas in se pogovarjal s čebelami, ki so krožile okoli njegove glave ter mu sedale na kolena.

»Pridi no!« je rekel, ko sem stopil izza ogla in ga pozdravil. Potegnil je z roko po klopi ter mi namignil, naj sedem. »Vidiš,« je nadaljeval, »takole se kratkočasim. Zdi se mi, če bi ne imel tehle muh, da bi mi bilo življenje neznosno.« Kakor je bil vnet za čebele, tako se je tudi rad o njih pogovarjal. Saj pravi pregovor: »Česar polno je srce, to usta govore.« Zvedel je že tudi, da sem začel čebelariti v A.-Ž. panjih. Moral sem mu panj natančno opisati, razložiti vse podrobnosti ter pojasniti, kako se opravljajo v njem razna dela.

Omenil mi je, da ga je pred kratkim obiskal gospod S., posestnik in »čebelar«, če ga smem tako imenovati. Govorila sta tudi o mojih novih panjih. Pri tem je g. S. baje omenil, da ima še bolj praktične kakor so moji.

Ker sem stremel za tem, da se v čebelarstvu kar najbolj izvežbam, sem o prvi priliki stopil h g. S., ki je bil prav tedaj v svojem čebelnjaku. Ko sem mu povedal, čemu sem prišel, mi je odprl navaden kranjski panj s premičnim satjem. Rekel je: »Kako je škoda, da ljudje trosijo dragi denar za moderne panje, v katerih čebele niso in ne bodo uspevale.« Seveda so bile te besede naperjene proti meni. Hotel sem mu z lepimi besedami dokazati, kako je škoda, da ljudje ne znajo in nočejo z »modernimi« panji izkoris bogatih

virov. Cim bolj sem mu dokazoval, kakšni uspehi se morejo doseči s temi panji, tem bolj je trdil, da so njegovi najboljši in da ne mara drugih, če bi jih tudi zastoj dobil. Govoril je tako prepričevalno, da bi vsakdo, ki nima čebelarskih izkušenj, moral verjeti, da ni boljšega panja na svetu kot je »kranjič« s premičnim satjem.

Nekega dne je prišel neznan mož, ki je želel videti moje panje. Radovoljno sem mu jih pokazal in mu pojasnjeval posamezne dele. Začel je modrovati: »Ta panj je previsok in preozek. Jaz imam čisto drugačne, pa sem letos dobil iz vsakega po 10 kg medu.« Vprašal sem ga, kakšne vrste panje ima, pa mi ni vedel povedati. Zagotavljal je le, da je boljši, četudi je A.-Ž. panj videl šele prvič.

Predlanjskim sem se seznanil z nekim Prekmurcem. Ta me je naprosil za knjigo »Naš panj«. Ko mi jo je vrnil, sva šla v čebelnjak in tam sem mu razkazoval svoje čebelarstvo. Ponosno se je pohvalil, da si je že naredil nekoliko panjev po Žnideršičevem vzorcu, samo da jih je v vsem izboljšal. Radovedno sem ga vprašal, kaj mu pri mojih panjih ne ugaja. Naštel mi je toliko in takih hib, da ni vredno omenjati. Iz njegovega pripovedovanja sem spoznal, da je svoje »nove panje« popolnoma pokvaril. Omenim naj samo, da je naredil za polovico večje in poleg tega še uredil dvojno medišče. Hotel sem mu dokazati, da je A.-Ž. panj po strokovnjakih preizkušen panj in ravno prav velik za čebelno gnezdo, pa se je izrazil, da ga ne mara in da tudi njegovi sosedje že delajo panje po njegovem vzorcu. Hvalil je svoje omare in zanikal vse dobre strani A.-Ž. panja, četudi v njem še ni čebelaril.

Začetnik je res pravi revež. Manjka mu vsega, predvsem pa dobrega nasveta. Mislim, da je malo takih, ki bi dodobra poznali vsaj nekaj vrst praktičnih panjev, preden začnejo čebelariti. Zato se zaletijo v nepravo smer in tam obtičijo, posebno tisti, ki si v prevelikem navdušenju takoj nabavijo večje število panjev.

Takih, ki bi jih po pravici smeli imenovati čebelarje, je res malo. O tem sem se prepričal zadnja leta, ko sem obhodil nekaj sveta in sem se povsod zanimal, kako ljudje čebelarijo. Škoda se mi zdi le tistih, ki bi bili dobri čebelarji, če bi po neopredvidnosti ne zablodili na stransko pot in tako izgubili pogum.

Ob takih prilikah mi često pride na misel, kako dolgo in s kakimi težavami sem se moral boriti, preden sem mogel svoje čebelarstvo nekoliko urediti. Na prigovarjanje starih čebelarjev, ki sem jih smatral za izkušene, sem dal narediti celo vrsto kranjičev, po katerih danes pajki bohotno pletejo svoje mreže. Verjel sem, da so novi, »moderni« panji — kvečemu za Ameriko. Ker pa se je v

»Slov. Čebelarju« vedno govorilo o nekem A.-Ž. panju, sem iskal prilike, da bi se z njim praktično seznanil. Še sedaj sem hvaležen čevljarju Seničarju, ki mi je povedal, da ima v sosednji župniji Kunškov Dominik lepo število A.-Ž. panjev in jih baje sam izdeluje. Nisem ga poznal osebno, pa sem vkljub temu že prihodnjo nedeljo občudoval njegov krasni čebelnjak, napolnjen z lepo obarvanimi A.-Ž. panji. Bil je tako prijazen, da mi je vse razkazal tako natanko, kakor do tedaj še nobeden. Priznati moram, da mi je edino Dominik dal pravi nasvet, kako naj začnem s čebelarstvom, da bo kaj uspeha. Naredil mi je tudi za začetek tri A.-Ž. panje in ostala sva do danes zvesta čebelarska prijatelja.

Z Breznice na Gorenjskem. Letos pa, kakor vse kaže, ne bomo prida točili. Panji so malo živalni in večinoma suhi. Pričakujemo še lipe in mogoče gozdnega medu. Vroče in suho je zadosti in ob takem vremenu radi medita smreka in jelka. Tudi upanje v ajdo nam še ostaja. Dosedaj pa ni bilo ugodno in veseli smo bili lahko, ako so se čebele same preživele. Kdor je pustil jeseni zadostno množino medu v panju, ni pital, drugi pa, sicer bi jim bile pomrle. Se rojev ni bilo mnogo. Spomladi je bilo preveč deževno, sedaj pa presuho vreme, to nam je vzelo za enkrat med.

Poročil se je nas vrlji član in odbornik gosp. Ign. Presman z gđč. Knafelj. Zelimo mu obilo medenih let.

Iz Žirov. Ker od nas že dalje časa nismo brali nobenega poročila o čebelarskem stanju, naj kot eden izmed starejših čebelarjev napišem par vrstic vsaj v toliko, da boste vedeli, da v našem obmejnem kraju tudi še čebelarimo.

Prezimali smo preteklo zimo izborno. Z veseljem smo pričakovali pomladi, kajti matice so zalegale z vso paro. Pa smo se grenko zmotili. Najboljšo pašo, češnja in borovnico, je uničil stalni dež, tako da smo morali zgodnje rojce, hočeš nočeš, ob najboljši paši pitati. Mislili smo že, da bo nastopila čebelarska katastrofa. A hvala Boгу, vreme se je obrnilo na boljše in so danes čebele kar izborne, tako da bomo v par dneh začeli z najljubšim čebelarjevim delom, s trcanjem.

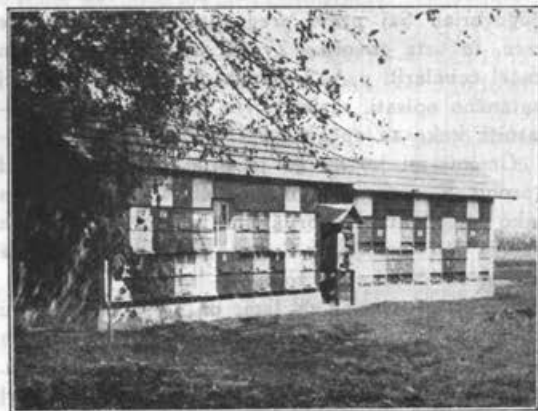
Rojile pa čebele letos niso kaj z veseljem. Čebelarji s kranjiči niso sicer preveč zadovoljni, a kdor čebelari z A.-Ž. panji, je gotovo zadovoljen.

Naj omenim še slučaj, ki seveda ni senzacijonalen, ampak zame nov slučaj. Rojila sta dva prvca in se usedla skupaj. Pomaгал sem si na ta način — čebele so napadle matici — da sem vejo, na kateri sta sedela skupno roja, močno potresel, tako da so vse čebele od-

frčale. Roja sta se usedla nanovo, in sicer vsak zase. Tako sem rešil eno matico, če ne obeh.

Toliko za danes. Če boste dovolili, bom pa poročal še kaj o jesenski paši pri nas. Pozdravljeni! Ignacij Sorli, čebelar.

Iz Obreža. Dne 18. maja t. l. se je vršilo popoldansko predavanje pri čebelnjaku g. Jakoba Bratuše v Obrežu. Snov predavanja je bila o važnosti čebelarstva za kmetijstvo, sadjarstvo in semenogojstvo. G. Bratuša je podal poročilo o čebelarstvu, o vrednosti medu, pokazal prvovrstni med od akacije, cvetlični, ajdov, nato pa popolnoma očiščen vosek, ki mora imeti ne samo zgornjo plat čisto, ampak tudi spodaj mora biti prav tak. Nato nam je pokazal vzorne A.-Ž. panje in predaval o njih vrednosti, ki so sedaj nepobitno najboljši v Sloveniji. Seveda jih morajo oskrbovati dobri čebelarji, ki vedo kaj je potrebno napraviti in kakšne pašne razmere so v okolišu. Videli smo tudi res vzorno urejen čebelnjak g. Bratuše. Vso čast in spoštovanje mu, da je ustvaril kot preprost, navaden kmečki čebelar kaj takega. Pokazal nam je tudi matice, ki so vse zaznamovane, vsako leto s posebno barvo zaradi kontrole. Videli smo tudi njegovo sijajno urejeno selekcijsko postajo plemenskih matic po dr. Zandrovem sistemu. To je res nekaj, kar je za čebelarstvo velike važnosti, da se odbere najboljša žival za pleme. Udeležilo se je tega predavanja 35 fantov in deklet, ki so odnesli v svojih srcih seme, ki je padlo na rodovitna tla. Na tem mestu se g. Bratušu najprisrčneje zahvaljujemo za njegov trud, ki ga je imel z nami, ki smo ga nadlegovali cele

Čebelnjak g. Bratuše v Obrežu.

štiri ure z raznimi vprašanji. Samo ob sebi umljivo je, da mu gre iskrena zahvala. To je bilo prvo predavanje, ki ga je imel naš znani čebelar g. Jakob Bratuša. Uspel je v vsakem pogledu izvrstno.

Društvene vesti.

Tečaj za spoznavanje in zatiranje čebelnih kužnih boleznih se bo vršil 19. in 20. septembra t. l. v Ljubljani v bakteriološkem zavodu, Lipičeva ulica. Prišel se bo točno ob 9 dopoldne in bo trajal dva dni. Čebelarjem, ki se bodo udeležili vseh predavanj in razkazovanj, bo društvo povrnilo potne stroške in jim plačalo prispevek za hrano in stanovanje, ako bo dobilo podporo, ki jo upravičeno pričakuje. Vsi čebelarji, ki se nameravajo udeležiti tečaja, naj se po dopisnici javijo društvenemu tajniku do 10. septembra.

Mobilizacija čebel. Najhitrejša in največja mobilizacija se je izvršila v prvih dneh meseca avgusta. Posebni čebelarški vlak je vozil v noči od 13. na 14. avgusta okrog 20 vagonov čebel z Gorenjske na razna ajdova pasišča. Še večja armada pa je bila prepeljana na štajerska ajdova polja. Tu pa se je zopet ponovila vsakoletna stratežična napaka, da so v nekaterih krajih nagromadili prevelike armade, na drugih pa jih je primanjkovalo. Ta napaka je dala povod, da so se nekateri domačini zopet pritoževali. Treba bo drugo leto te nedostatke z naredbo urediti in pasišča pravilno obremeniti.

Stari letniki. Čebelarji, naročajte stare letnike in posamezne številke prejšnjih letnikov, ki jih prodaja društvo po 20 Din kompletni letnik, oziroma po 2 Din posamezno številko. Izpopolnite svoje knjižnice. Seznam letnikov in številke je bil objavljen v prejšnjih številkah letošnjega »Sl. Čeb.«

Čebelarji in blagajniki podružnic, poberite in pošljite članarino za letošnje leto! Leto gre h koncu. Ne spravljajte društva v neprijetni denarni položaj.

Položnice. Društvo ima sedaj dvoje položajev. Članarino in vse druge zneske, razen zneskov za čebelarske potrebščine, pošiljajte po starih položnicah št. 11.066. Zneske za blagovni oddelek, t. j. za čebelarske potrebščine, pošiljajte po novih položnicah št. 15.645. Prosim, pazite na to!

Predavanja. Nekateri podružnice so imele predavanja, niso pa tega naznanile glavnemu tajništvu. Škoda je namreč, ker se tako predavanje pri sestavi statistike ob koncu leta ne upošteva in »Savezu« ne moremo postreči s točnimi podatki. — Prosim vse podružnice, ki so imele v tem letu kaka predavanja, pa jih niso prijavele tajništvu potom bele dopisnice, ki je bila poslana vsem podružnicam, da to takoj store.

ZAPISNIK

seje širšega odbora osrednjega društva, ki se je vršila dne 10. junija.

Navzočni: gg. predsednik Kalan, Arrigler, Babnik, Bukovec, Černej, Dermelj, Jurančič, Mesar, Peternel, Šmajdek in prof. Verbič.

1. Gosp. predsednik je začel sejo s pozdravom vsem navzočnim in prešel k prvi točki sporeda.

2. Tajnik je prebral zapisnik o zadnji seji ožjega odbora, ki se je vršila dne 27. maja t. l. Zapisnik je bil odobren. Poleg zapisnika je prebral še poročilo o delu in o sklepih ožjega odbora, ki so bili izvršeni pri sejah ožjega odbora od januarja do junija meseca t. l. Poročilo je prebral v informacijo gg. odbornikom širšega odbora, ki ga je vzel na znanje. Nato je tajnik podal tudi poročilo o blagovnem oddelku, ki se je preselil v nov lokal, o najemni pogodbi za ta lokal in o pogodbi, ki jo je odbor sklenil z voditeljico prodajalne blagovnega oddelka g. Hermo Treo. Širši odbor jo je naknadno odobril. Odbor je sklenil, da se voditeljica zavaruje pri Okrožnem uradu in Pokojninskem uradu, vso zavarovalnino pa bo plačevalo v celotnem znesku društvo samo.

Blagovni oddelek je zavarovan proti požaru. Novi g. blagajnik bo moral le skrbeti, da bo zavarovalnina primerno velika.

3. Med, ki ga ima blagovni oddelek še v zalogi, naj se proda po primerni ceni, da se čimprej odda. Tako je bilo sklenjeno.

4. Tajnik je prebral poročilo revizijske komisije ter pojasnila g. Mesarja, ki jih je podal k temu poročilu. Odbor je zavzel svoje stališče, ki ga bo, če bo potrebno, podal gg. delegatom na občnem zboru. Če bo potrebno, bo predlagal v izvolitev staro listo odbornikov, toda s to izpremembo, da bi prevzel blagajniško mesto g. prof. Verbič.

ZAPISNIK

seje širšega odbora osrednjega društva, ki se je vršila dne 20. junija 1930.

Navzočni: gg. predsednik Josip Verbič, Arrigler, Babnik, Bukovec, Černej, Okorn, Peternel, Puš, Raič, Šmajdek, Dermelj.

Sejo je začel g. predsednik s pozdravom in z ugotovitvijo sklepčnosti. Novi g. predsednik je omenil, da je težko prevzel breme predsedniških poslov, upa pa, da bo odbor s skupno pomočjo uspešno vršil svojo nalogo, ki jo mu je naložil občni zbor in ki jo zahtevajo društvene koristi.

Glavna naloga seje je bila, da se je izvedla sestava odbora. Glavna težava je bila zaradi osebe, ki naj bi prevzela blagajniške posle. Sklenilo se je, da se blagajniški posli upravnega oddelka ločijo od blagajniških poslov blagovnega oddelka. Na podlagi tega sklepa se je odbor konstituiral takole:

Predsednik Josip Verbič, profesor v pok. v Ljubljani, podpredsednik Peternel Henrik, župnik v pok. v Bukovem žlaku, tajnik in blagajnik upravnega oddelka Dermelj Mirko, strokovni učitelj v Ljubljani, vodja in blagajnik blagovnega oddelka

Arko Adolf, ravnatelj jetnišnice v Ljubljani, urednik lista Bukovec Avgust, nadsvetnik v pok. v Ljubljani, odborniki: Arrigler Anton, šolski upravitelj v Trzinu, Babnik Janko, uradnik tob. tov. v Ljubljani, Černej Ljudevit, šolski nadzornik v Makolah, Jurančič Ivan, čeb. učitelj v Andrencih, Gallob Rudolf, učitelj v Mežici, Močnik Ivan, šolski nadzornik v Guštanju, Okorn Josip, čeb. ref. v Ljubljani, Škofja Loka, Peterlin Alojzij, šol. nadzornik v Kočevju, Puš Ivan, kmetijski učitelj v Novem mestu, Raič Slavko, profesor v Ljubljani, Strgar Ivan, trgovec s čebelami v Bitnjah, Šmajdek Ivan, šolski upravitelj v Št. Vidu.

Ker je potrebno, da razvije odbor najintenzivnejše delo, je sklenil, da dodeli nekaterim odbornikom posebne funkcije. Prevzeli so:

1. G. Peternel notice in reklamo po časnikih, zlasti za reklamo za prodajo medu in njene koristi;
2. g. Arrigler kontrolo medu, etikete za kontrolirani med, izobrazbo kontrolorjev itd. Poskušal naj bi s tem delom najprvo v posameznih podružnicah, potem pa tudi pri drugih;
3. g. Puš organizacijo razprodaje medu, zbiranje naslovov prodajalcev in kupcev;
4. g. Okorn organizacijo pouka in predavanj ter tečajev. Obenem je prevzel skupno z gg. Raičem in Gorkičem predelavo naredbe o zaščiti in pospeševanju čebelarstva. Vse gradivo izroči tajnik g. Okornu, ki naj čimprej skliče sejo tega odseka. G. Okorna je odbor nadalje prosil, naj preišče tudi zadevo o trgovini in izvozu živih čebel.

Slučajnosti: Ker bo imel odbor mnogo dela z ureditvijo blagovnega oddelka in društvenega poslovanja, bo imel od sedaj dalje posebne sestanke, in sicer vsak torek ob 18. Takrat se bodo reševale tudi tekoče zadeve. Ti sestanki sicer niso obvezni, odbor pa želi, da bi se jih člani odbora pogostokrat udeleževali. Za te sestanke se ne bodo razpošiljala vabila. Ko bo pa sklicana prava seja ožjega odbora, se bodo poslala vsem članom običajna vabila.

G. Okorn je priporočal, da bi se zaradi nabave železnih čebelarških potrebščin iskali stiki s firmo Rakuš v Celju.

Seje širšega odbora se bodo vršile po potrebi. Pri vsaki seji širšega odbora pa naj se člani seznanijo s sklepi, ki jih je izvršil ožji odbor.

Pisalni stroj, ki ga tajnik nujno potrebuje, se bo nabavil za društvo. Dovolil se je potrebni kredit. Tajnik naj nakup izvede v sporazumu z g. predsednikom.

S tem je bil dnevni red izčrpan in je g. predsednik sejo zaključil.

Tajnik.

Zapisnik

seje ožjega odbora Čebelarškega društva za Slovenijo v Ljubljani, ki se je vršila dne 1. avgusta 1930.

Navzočni: gg. predsednik Verbič, Arko, Bukovec, Babnik, Okorn, Raič in Dermelj.

Tajnik je prečital zapisnik seje z dne 20. junija 1930, ki je bil odobren. Zapisnika drugega dela občnega zbora pa tajnik ni prebral, ker je bil itak objavljen v 8. številki lista.

G. predsednik je prebral svoje poročilo o prodaji medu, ki je bilo tudi objavljeno v avgustovi številki »Slov. Čebelarja«. Odbor je načrt odobril.

Tajnik je poročal o prijavnica in dopisih, ki so se nanašali na kongres in razstavo čebelarškega društva v Osijeku ter o vabilu na skupščino »Zveze čebelarških društev«, ki se bo vršila 22. avgusta t. l. v Osijeku. Glede te točke je odbor sklenil, da se slovensko čebelarstvo zaradi nezadostnih denarnih sredstev skupščine ne bo udeležilo in bo prosilo in pooblastilo čebelarstvo društvo v Osijeku, da ga bo zastopalo. Ta sklep naj prijavi tajnik Savezu. K tej točki je g. Bukovec predlagal še sledeči predlog: Savezu in vsem hrvatskim čebelarškim društvom naj se odpošlje sledeči dopis: »V zmislu prvil Saveza, preide vodstvo uprave Saveza z letošnjim letom za dobo treh let na slovenske čebelarje. Ker pa na prevzemu vodstva uprave nismo interesirani, ga prepuščamo bratskim hrvatskim čebelarjem, ki doslej še niso imeli vodstva v rokah, dasi jim je to po pravilih zajamčeno. Stvar hrvatskih čebelarjev je, kako to zadevo uredi. Priporočamo, da se društva glede te točke sporazumejo in to posebno zaradi prihodnjega vseslovenskega čebelarškega kongresa v Beogradu.«

Odbor je nadalje razmotril uvedbo etnotnih posod za med in etiket. Ogledal si je vzorec posode, ki ga je napravila neka tovarna. Načelno se je ugotovilo, da bi bila taka posoda pripravna za razprodajo medu doma in v inozemstvu. Popraviti bo treba le nekatere malenkosti. Zaradi teh popravil in ugotovitve cen se je pooblastil vodja blag. oddelka g. Arko, da se s tovarno dogovori in o tem poroča na prihodnji seji. Glede napisa na stranice posode je odbor sklenil, da naj bo besedilo v slovenskem in francoskem jeziku.

Napis naj se glasi:

»Čebelarstvo društvo za Slovenijo v Ljubljani.«

Zajamčeno pristen med.

Dokaz pristnosti je društveni kontrolni znak. Na ostalih dveh straneh pa naj bi se natisnilo v slovenskem in francoskem jeziku sledeče pojasnilo:

»Pristen med se sčasoma strdi. Tekoč postane, ako ga postaviš v toplo vodo 60° C. Zaradi zdravja kupujte le kontroliran med.«

Za izdelavo matrice za tisk je vložil odbor na banko upravo ponovno prošnjo za podporo. Ako bo ponudba tovarne ugodna, bo odbor takoj naročil večje število takih posod in jih priporočil tudi drugim čebelarškim društvom v državi.

Vodja blagovnega oddelka g. Arko je poročal odboru še o drugih zadevah blagov. oddelka, kakor o steklenicah za med, o panjih, o čistilnikih itd., kar je odbor vzel na znanje in odobril.

Pri slučajnostih je poročal g. Bukovec o novi knjigi, ki jo je spisal znani čebelar g. Fr. D. Jug. Knjiga je spisana po najnovejših in modernih čebelarških principih in je vsebinsko jako dobra. Založila jo bo Družba sv. Mohorja. Odbor naj prosi ministrstvo podpore, sicer bi bila knjiga predraga.

Izšla naj bi kot dodatna knjiga k seriji običajnih mohorjevih knjig. G. Bukovec tudi predlaga, da naj se odstopijo družbi potrebni klišaji. Ves Bukovčev predlog je odbor z veseljem sprejel.

Po tej točki je g. predsednik sejo zaključil.

Podružnične vesti.

Ljubljanska čebelarska podružnica ima prihodnjo odborovo sejo dne 17. septembra 1930 ob osmih zvečer pri »Nacetu«.

Podružnica v Šmartnem ob Paki.

Poročilo o njenem delovanju.

Glej, čebele trudoljubne
med nabirajo po cvetju.
Glej jih, kak' skrbe za zimo
v vročem, gorkem že poletju.
Uči se od njih, mladina!
Skrbno delaj že v mladosti,
da imela srečne dneve
v pozni boš kedaj starosti!

Potrebujemo neustrašen, žilav, vztrajen in tren narod. Kdo bi bil za te lastnosti boljši vzgojitelj nego naše ljube čebelice. One vcepljajo svojemu gospodarju vse te dobre lastnosti.

Zgodovina nam pripoveduje, da so sipali naši predniki na krvoločne Turke roje čebel, ki so sovraga pikale in ga pognale v beg. Dostikrat doživi čebelar isto. Pri ogrebanju se usuje nanj cel roj, a on se ne otepa, ampak ostane mirne krvi. Kolikokrat mora poseči v »sršenovo gnezdo«, da pregleda panj. Pa se mu jih zažene nekoliko v obraz, ga pošteno opikajo, a on vleče počasi sate iz panja, kakor bi ne bilo ničesar. Kdo bi ne občudoval njegove neustrašnosti, žilavosti in vztrajnosti!

Nobenega menda čebele tako ne črte kakor pijanca. Če smrdiš po pijači, ne bližaj se jim! Čebelarji navadno niso pijanci. Vsaj v naši občini ne poznam nobenega, čeprav je precej čebelarjev. Ti si ne iščejo nedeljske zabave po zatohlih, zakajenih gostilnah, sedejo raje na klopi pred svoj čebelnjak. Tja se jim pridruži sosed, mogoče tudi čebelar, in potem kramljajo o čebelah, da pozabijo na vse drugo. Dober čebelar, dober gospodar! O tem sem se že prepričal, da je tako. Če nam je do tega, da bi bili naši fantje nekoč pridni gospodarji, vzgajajmo jih za čebelarje! Več ko se jih bo posvetilo tej lepi panogi, tem več se jih bo odvrnilo od nepotrebnih nedeljskih zabav, tem treznejši narod bo postajal. Že iz tega vzroka bi morali podpirati vsi odločilni činitelji čebelarstvo.

In prav to, da bi vzgojili našo mladino v pridne in varčne državljane, je dalo povod, da smo ustanovili v naši občini čebelarsko podružnico. Čebelarjev je bilo mnogo, nekateri že tudi organizirani,

velika večina pa še ne. Napredek je pa dandanes samo v zadružništvu. Temu se imamo zahvaliti, da so se povzpele razne kmetijske in druge panoge na tako visoko stopnjo. Nezadružen čebelar se mi zdi kot samcata ovca, ki se je izgubila od črede in pastirja.

Sv. pismo pravi: Veliko je poklicanih, a malo izvoljenih. Tako je tudi pri društvu. Društvo uspeva le takrat, če ima dobre voditelje. Dober voditelj pa ni vsak. Je lahko priden delavec, a manjkajo mu zmožnosti za voditelja. Razen vseh dobrih lastnosti mora imeti tudi dar govora, da zna prikleniti ljudi nasé.

Naša podružnica si je izvolila na ustanovnem občnem zboru dne 15. julija 1929 za predsednika g. Josipa Terčaka, upok. šol. upravitelja. On je že star in praktičen čebelar. Bil je poprej že dolga leta predsednik gornjegrajske čebelarske podružnice. Trdno smo uverjeni, da bi si ne bili mogli izbrati boljšega predsednika in da se bo pod njegovim predsedstvom naša podružnica krepko razvijala. Za podpredsednika je bil izvoljen Franc Kumar, posestnik v Slatinah, ki že menda čebelari nad 30 let, za tajnika pa Avgust Rozman, za blagajnika Franc Močnik in za odbornika Franc Gorčnik in Stanko Razbornik.

Po volitvah je razvijal g. Josip Terčak v globoko zasnovanem referatu: Na kakšen način bi naj že osnovna šola vzgajala čebelarje. Želeti bi bilo, da objavi g. Terčak ta svoj izborni referat v »Slovenskem čebelarju«.

Na željo se je udeležil občnega zbora tudi g. H. Peternel, predsednik Zveze čebelarskih podružnic za Mariborsko okrožje v Celju, priznan čebelarski strokovnjak. V dveurnem govoru nam je podal mnogo zlatih naukov iz svojih dolgoletnih izkušenj. Vzpodbujal je člane k zadružnemu življenju. Poudarjal je, da je treba vsakemu čebelarju pouka, primernega orodja, čebelnjaka, pravih panjev i. dr. ter zadružne misli. Na koncu je obljubil, da bo mlado podružnico podpiral, kolikor mu bo mogoče. Ker se je že bližala poldanska ura, ni bilo izrečenih nikakih predlogov, nasvetov in želj. Edina želja vseh pa je bila, da se sestanemo prav pogosto.

Na občnem zboru je pristopilo 20 čebelarjev k podružnici. Večina vsi naši čebelarji imajo A.-Ž. panje, le kaka dva še dunajske, kranjičem pa so napovedali boj. Za člane je naročila podružnica

30 kg satnic — mnogi jih izdelujejo tudi doma — in mnogo čebelarstva orodja. G. Franc Satler, mizar v Gorenju, pa nam izdeluje A.-Ž panje.

16. marca t. l. smo se zopet sešli. Dali smo delegatu g. Jos. Petriču direktive za občni zbor Osrednjega čebelarstva društva. Pri tem sestanku se je sprožila misel, da bi se ustanovila za štajerske čebelarje v Celju podružnica blagovnega oddelka čebelarstva društva. Nadalje naj bi se znižala članarina, kajti baš visoka članarina odbija mnogo čebelarjev, da ne stopijo v naš krog.

Če bi se članarina znižala, bi se število članov zvišalo.

Na belo nedeljo smo se zbrali pri čebelnjaku g. Alojza Puncerja v Paški vasi. Gospodar nam je pokazal praktično, kako naj prevešamo.

Čebelarji bomo imeli tu srednjo letino. Rojev smo dobili zelo malo. Krivo je dolgotrajno spomladansko deževje.

Naša podružnica šteje danes 24 članov. Obsega pa samo domačo občino. Upamo pa, da se bo število raje zvišalo nego znižalo. — Rozman, tajnik.

Černej Ludvik, šestdesetletnik.

Dne 15. avgusta t. l. je obhajal šestdesetletnico naš dragi čebelarški tovariš Černej Ludvik, šolski nadzornik v p. v Makolah. Spodobi se, da se ob tej priliki spomnijo svojega dobrega čebelarstva tovariša tudi slovenski čebelarji. Černej je z gled iskrenega Slovenca, delavnega in vzornega šolnika ter navdušenega čebelarja in ljubeznivega družabnika. Prav iskreno mu želimo, da bi v zdravju in zadovoljnosti preživel še mnogo veselih in — medenih let.

Drobiž.

Der Vogel Strauß.

Kdor le enkrat doživi »na lastni koži« poglobno gnilobo z vsemi njenimi hudimi posledicami, ne bo mogel mirno dremati, če se mu spet pojavi v neposredni bližini. Zato, da se oddolžim sebi in okolici, sem že v aprilu vprašal, kaj je pristojna oblast ukrenila proti v moj okoliš zaneseni gnilobi. Odgovora ni nobenega. Le slučajno sem slišal, da je moj gnilobni »dokument« bil poslan iz Celja v Ljubljano ter da je prišel odgovor, da — ni bilo gnilobe. Privatno sem to zvedel, dovoljeno mi je torej dvomiti, da se je stvar sploh kje preiskovala; še bolj se čudim, če Celje — ne uradno ne privatno — nima veččaka, ki bi spoznal gnilobo za — gnilobo. Na Ptujskem polju sem jo svoj čas spoznal temeljito, to je, praktično in teoretično. Okr. glavarstvo se je zanimalo in g. Jurančič sam, ki ga poznam za nekričavega pa tem bolj solidnega veččaka, on sam je posredoval, da smo jo končno menda le — pregnali. Zato postavljam trditev, da so tudi v tem le konkretnem primeru bili vsi znaki prave gnilobe in to tolike, da je ni bilo niti treba pošiljati v Ljubljano. Nasprotno naj mi vsa teorija, naj mi ptujsko sresko poglavarstva, naj mi gg. Jurančič in Polič, da tudi v ptujskem

okolišu ni bilo gnilobe, uradno potrdijo. Potem bom verjel ali se vsaj vdal. Vse dotlej bom pa vztrajal pri mnenju da se skriva za desinteresiranim molkom neka — čigarkoli — udobnost. Ali je, gospod urednik, sploh kdo kompetenten, t. j. uradno in dolžnostno poklican, da zasleduje čebelne bolezni?

Ivan Kristan.

Cene medu v Sloveniji se niso zboljšale. Žalostno je, da prodajajo čebelarji (zlasti velečebelarji) cvetlični in jelkov med celo po 12 Din kg. Cvetličnega medu je malo in bo še letos zanj mnogo povpraševanja. Ajdovca je še dosti na razpolago, vse pa kaže, da tudi letošnja bera na ajdi ne bo slaba, in ajdove zaloge se ne bodo v prihodnji zimi izpraznile.

Pčelarska zadruga v Zagrebu objavlja v 8. številu »Pčele«, da je ponudba letošnjega medu živahna in da je na zalogah še lanski med. Cene se sučejo okoli 9 do 11 Din franko tovorna postaja. Dalmatinski in primorski med drže nekoliko draže. Za kaduljevca (zajbljevca) zahtevajo 14—14.50 Din za kg, pa ga za to ceno nihče ne mara. Domača poraba medu je nezatna. Tržišč v inozemstvu ni mogoče osvojiti, deloma

zaradi povprečno slabe kakovosti medu, največ pa zaradi visoke uvozne carine v Nemčiji in Avstriji. Cene medu padajo. Amerika ga ponuja na evropskih tržiščih po 8 Din kg.

Kakor vse kaže, nastopajo za slovensko čebelarstvo prav hudi časi. Razmere se bodo z leti še bolj poslabšale, ker prideluje bivša Mariborska oblast od leta do leta več medu, čeprav največ ajdovca. V teh krajih se šele v zadnjih letih jako razširja A.-Z. panj, z njim pa temeljito izkoriščanje paše. Na srečo, če smem tako reči, imamo več slabih nego dobrih letin in te so najuspešnejši urejevalec medenih cen.

Cena za vosek je sedaj čvrsta. Za prvovrstni vosek plačujejo po 40 Din kg, za vosek slabše kakovosti pa 34—36 Din kg. Ponudb je dovolj, te pa tlačijo ceno. Take cene plačujejo tudi zadruga v Zagrebu in razni trgovci z voskom po Jugoslaviji. Naš blagovni oddelek je še vedno najsolidnejši kupec za vosek. Ako je blago posebno lepo, ga plačuje celo nekoliko dražje. Ne pozabimo tega.

Pa bomo le dobili čebelarstvo zadrugo! Vse kaže, da bo naše društvo primorano izpremeniti blagovni oddelek v zadrugo. Do tega nas bodo prisilili veliki davki, ki jih bo moral odsej blagovni oddelek plačevati. Da se temu izognemo bo odbor Osrednjega društva že v kratkem odločal, kako naj se preuredi blagovni oddelek.

Ali so na pravi poti tisti, ki zahtevajo ustanovitev čebelarstva zadruga za razpečavanje medu slovenskih čebelarjev? Že ponovno sem na tem mestu opozarjal, da si ne delajmo pretiranih nad, ker zadruga ne bo mogla napravljati čudežev. Mnogo se govori in piše o prodaji medu, nihče pa ne pove, kam naj bi ga prodajali. Dokler tega ne vemo, se mi zdi agitacija za zadrugo boj z mlino na veter. Predvsem moramo najti tržišča za med. Teh pa ne bomo iskali doma, marveč kvečjemu v inozemstvu. Tam so se pa razmere v zadnjem času tako poslabšale, da bi mogli med prodajati le po skrajno nizkih cenah, ki niso v nikakršnem skladu z našimi velikimi produkcijskimi stroški. Ajdovca ne bi mogli spečati niti po 8 Din kg.

Prosim vse »zadrugarje« naj nikar ne begajo čebelarjev s prevelikimi nadami... Kdor v sedanjih časih meni, da bi zadruga mogla rešiti slovenske čebelarje, ki imajo odveč medu in ga ne morejo spečati, se zelo moti, vsaj tako jaz mislim.

Vse naše kmetijstvo je v velikanski krizi. V nekaterih panogah (mlekarstvu, hmeljar-

stvu, vinogradništvu) je kriza priklopela do vrhunca in nobena zadruga tu ne more pomagati, ker — je izvoz nemožna. Edino ta bi pregnal krizo. Isto velja za med. Ne v zadrugi, marveč v propagandi za večjo domačo porabo medu vidim rešitev medene krize in v tem pravcu je treba vztrajno in sistematično delati.

Rešile nas ne bodo obljube, ampak resno delo in živahna delavnost.

Pri tem pa morajo slovenski čebelarji pokazati več dobre volje in veselja do dela ter več zmisla za skupnost, nego so je kazali doslej.

Zadrugarje pa lepo prosim, naj mi povejo, kje leži tista dežela, kamor nameravajo izvažati med. Res radoveden sem na odgovor.

A. B.

Kuntzschev panj, ki so ga po nekaterih krajih Slovenije pred leti začeli razširjati, je doživel v svoji domovini, Nemčiji, popoln polom. Čebelarji ga povsod opuščajo, ker so se prepričali, da na njem nič ni in da so tiste glavne vrline, ki so mu jih pripisovali, n. pr. sanke, vse kaj drugega kakor vrline.

To so spoznali tudi tisti naši čebelarji, ki so se pred leti ogrevali za ta panj. Pa so lepo tiho s svojimi slabimi izkušnjami. Kaj bi svoje zmote prikrivali, saj smo vsi zmožljivi in nas šele spoznanje zmoti spravi na pravi pot. Naj reče kdo, kar hoče: A.-Z. panj čaka še sijajna bodočnost.

Solidno izdelani panji pokažejo šele z leti notranjo vrednost. Nedavno sem se spomnil starega A.-Z. panja na žlebičje, ki sem ga predavnimi leti dobil od g. Znideršiča. Med snajenjem sem na svoje začudenje ugotovil, da je v vsakem oziru brezhiben. Les zdrav skozi in skozi! Bil je že takrat popolnoma suh, ko je bil pod mizarjevimi rokami, kajti niti ene reže ni opaziti na njem. Mere so do lasu natančne, izdelava skrajno solidna. Najbolj sem se pa čudil njegovi preprostosti. Marsikaj enostavnega smo tekom let zamenjali z »izpopolnitvami«, ki se pa niso obnesle.

Kdor naroča nove panje, naj pazi bolj na suh, zdrav les in solidno delo, nego na razne igračke.

Nov način dodajanja matic. Avstralski čebelarji denejo v tenko papirnato vrečico matico in nekoliko čebel in vtaknejo zaprto vrečico med dva zaležena sata. V dveh urah čebele matico osvobodijo. Leipzigiger Bztg.

Kako napravimo sladkorno testo za pitanje prašičkov? Pol kilograma medu in dva kilograma sladkorja mešamo in gnetemo toliko časa, da dobimo testo, ki je skozi in skozi enakomerno. Testo je uporabno tudi kot hrana pri pošiljanju matic.

Nova slovenska čebelarstva knjiga na vidiku. G. Fr. D. Jug, odličen sotrudnik »Sl. Č.«, je spisal novo čebelarstvo knjigo. V njej je zbrano vse, kar je treba vedeti naprednemu čebelarju.

Mohorjeva družba je sklenila, da knjigo založi. Knjiga izide l. 1932. Vsebina rokopisa je v vsakem pogledu brezhibna.

Terna vrhniških čebelarjev. Prišel je nedavno kupec in pokupil od njih ves med po prav krščanski ceni. Vrhniški čebelarji so seveda med radi prodali in si sedaj zadovoljno manejo roke. Pri njih ni medene krize, za vse druge čebelarje se pa ne brigajo, kvečjemu kadar so v boju za kako pasišče. Ne zavidajmo jim, kajti tudi ta kupčija bo kolikor toliko v prid ostalim čebelarjem, ker bodo svoj med lažje spečali. Čim manjše so zaloge, tem večja bo cena.

Nove pločevinaste posode za med za nadrobno prodajo bo v kratkem imel v zalogi naš blagovni oddelek. Posode bodo kaj lične, iz pozlačene pločevine, praktične in, kar je glavno, poceni. Tudi nove lične etikete so že izdelane.

Iz okolice Brežic. »Čudno se mi zdi, da se iz našega »kota« nikdar nihče ne oglasi v »Sl. Č.«. Ni nas tukaj baš tako malo čebelarjev, nasprotno se veliko zanimamo za to panogo kmetijstva. Glede pašnih razmer menda tudi nismo na zadnjem mestu. Če nam vreme pokvari pomladansko pašo, se zanašamo na ajdo, ki jo tukaj ljudje jako sejejo. V bližnji okolici pa je tudi pomladanska paša dobra. To kaže lahko že to, ker čebele izredno roje. Poznam čebelarje, ki so iz kranjiča dobili po 4—6 rojev! Kolikor nas je čebelarjev, toliko je menda vrst panjev, v katerih čebelarimo. Nekateri čebelarji si kar sami ustvarjajo take, kakršnih najbrž nihče nikjer nima.

Pa kljub temu se uveljavlja najbolj A.-Z. panj. Da se ga mali čebelarji ne oprimejo bolj, je menda krivo to, ker jim je predrag.

Med tukaj lahko vnovčujemo. Pred nekoliko leti so ga neki bližnji čebelarji prodajali celo po 30 Din kilogram na drobno.

Kar pa tukaj zelo pogrešamo, je pa čebelarstva podružnica. Kakor sem že omenil, nas je čebelarjev precej, kakor v mestu tako tudi v bližnji okolici in bi ustanovitev podružnice pozdravili gotovo vsi zavednejši in naprednejši čebelarji. Že glede nabavljanja čebelarstvih potrebščin bi bil odobro, da bi bili organizirani, ker bi prihranili mnogo poštne, če bi naročilo več čebelarjev skupaj, kakor pa se-

daj, ko naročujemo potrebščine vsak zase in iz vseh krajev in koncev naše domovine. Naj torej zaključim! Če dovolite, g. urednik, povem drugič kaj več.

Nikdar se ne izučimo! Pred letošnjim prevozom čebel v ajdovo pašo sem pregledaval panje, ali imajo zalego v redu. Zadnji panj sem pregledal tik pred kosilom. Črez poldruugo uro sem se vrnil k čebelam in opazil za čebelnjakom na nekem travničku majhen rojiček. Kaj pa to, sem si mislil in začel ta nenavaden roj ogledovati. Opazil sem, da se čebele gnetejo okoli neke matice in že sem vedel, da mi je morala matica s kakega panja na tla pasti, pa so jo lastne čebele pozneje našle. Priprl sem jo v matičnico ter premišljeval, iz katerega panja je. Naglo sem ga našel, ker jo je razburjeno iskal. Prislonil sem matičnico na sate. Čebele so se v curkih začele pomikati proti njej. Matico sem takoj nato spustil med dva sata in segel po okencu, da ga dam v panj. Takrat pa opazim, da je padel iz ulice klobčič čebel na panjevo dno. Urno sem ga brsnil k sebi in ga razkopal. Pa sem našel sredi — že mrtvo matico. Bil sem zelo osupel, kar je razumljivo, ker so čebele matico umorile tekom četrtr minute. Kaj takega se mi še ni pripetilo.

Stvar si razlagam takole. Matica je na zraku izgubila svoj duh in jo čebele niso takoj »spoznale«, pa so jo v razburjenju umorile. Panj sem prihodnji dan pridružil sosednjemu.

Torej — previdnost tudi v takih primerih. Matico imejmo priprto nekoliko ur, da se čebele pomirijo.

Grozno maščevanje. Ljubljanski dnevnik »Jugoslovan« je pred nekoliko dnevi poročal, da je nekdo v St. Lovrencu na Dravskem polju zamašil čebelarju Francu iz Slovenske Bistrice 40 panjev čebel, da so se vsi zadušili. Franc je pripeljal čebele v ajdovo pašo. To pa nekemu ni bilo všeč in maščeval se je na najostudnejši način: zadušil je čebele. Orožniki iščejo krivca.

Ta primer je v sramoto vsem slovenskim čebelarjem in dokazuje, kam vodi slepa strast. Storilec mora biti vseskozi pokvarjen človek brez duše in srca, sicer ne bi segal po takó nečloveškem sredstvu, da se znese nad tujim čebelarjem. Sto in sto tisoč nedolžnih čebel je moralo umreti strašne smrti zaradi sirovega človeka, ki ni vreden, da ga sonce obsije.

Iskreno želimo, da bi se orožništvu posrečilo izslediti morilca čebel in da bi ga zadela najstrožja kazen.

Cenik čebelarskega orodja in potrebščin,

blagovnega oddelka »Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani«, Vošnjakova ulica 4, nasproti vrta gostilne pri Novem svetu, veljaven od 1. avgusta 1930 za društvene člane.

Št.	Predmet	Cena	
		Din	p
A. Panj in njega deli.			
1	A.-ž. panj z 9 satniki in verando, najsolidneje izdelan	290	—
1a	A.-ž. panj z 10 satniki in verando, najsolidneje izdelan	310	—
	Kovinski deli za A.-ž. panj:		
2	Palica, napol jeklena, pocinkana, 38 ali 40 cm	1	—
3	Nosilec za matično rešetko	1	50
4	Tečaj (panj) za vrata	1	50
5	Tečaj za brado		75
6	Mreža, žična, pocinkana, za 1 okence	4	—
6a	Mreža, žična, za okenca, pocinkana, m ²	35	—
7	Zapah za okence		75
8	Polzaporica, manjša, za zaklopnico		25
9	Polzaporica, večja, za vrata		50
10	Matična rešetka, nemškega fabrikata prve vrste, za 1 panj	14	—
10a	Matična rešetka, nemškega fabrikata prve vrste, m ²	140	—
11	Matična rešetka, nemškega fabrikata druge vrste, za 1 panj	8	—
11a	Matična rešetka, nemškega fabrikata druge vrste, m ²	75	—
12	Matična rešetka sestavljena iz kovinskih palčic, 24×13 cm	10	—
13	Kvačice, pocinkane, 1 kg	16	—
14	Razstojišče iz pločevine namesto kvačic, za 9 ali 10 satnikov	2	50
15	Satnik za A.-ž. panj, nezbit	1	50
16	Zapah za žrelo, kovinski, enostranski	2	—
17	Zapah za žrelo, kovinski, dvostranski	2	—
18	Zapah za žrelo, lesen, s peresom (sistem »Trink«)	1	50
	Kovinski deli za A.-ž. panj so:		
	6 kom. št. 2, 2 kom. št. 3, 2 kom. št. 4, 4 kom. št. 5, 2 kom. št. 6, 4 kom. št. 7,		
	2 kom. št. 8, 1 kom. št. 9, 1 kom. št. 10 ali 11, ali 2 kom. št. 12, ¼ kg št. 13, ali		
	8 kom. št. 14.		
B. Pripomočki za pomirjenje čebel, oziroma za varstvo proti piku.			
23	Brizgalna za roje, izredno močna	120	—
24	Razpršilnik za vodo, zelo učinkovit, tudi za vrtno porabo	28	—
25	Čebelarsko pokrivalo (kapa) iz žične mreže, s tkanino	40	—
26	Čebelarsko pokrivalo (kapa) z žimnatim vložkom	46	—
27	Pajčolan	30	—
28	Pajčolan z žimnatim vložkom	40	—
29	Čebelarske rokavice	60	—
30	Čebelarska pipa (Dathejeva)	60	—
31	Kadilnik na meh	75	—
32	Samokadilnik »Vulkan«	130	—
33	Euskol, kadilo za čebele, zavojček	6	—
C. Satnice in potrebščine za žičenje.			
38	Deščica za pritrdjevanje satnic	5	—
39	Kolesce za utiranje žice	18	—
40	Luknjač (strojček) za napravo luknjic v satnike	55	—
41	Svetiljka za zalivanje satnic in gretje kolesca (»Gratze«)	42	—
42	Šilo za vrtanje luknjic	3	—
43	Žica, najfinejša, originalen, pločevinasti zvitek	6	—

Št.	Predmet	Cena	
		Din	p
44	Žica, fina, domačega izvora, 1 vreteno	4	—
45	Satnice, 1 kg	65	—
46	Satnice v zameno za vosek, 1 kg, odštevši kalo	10	—
D. Pripomočki za delo v panju in izven njega.			
51	Klešče za A.-Ž. panj	28	—
52	Klešče za prečno satje	25	—
53	Zaklopna kozica za odlaganje satov	40	—
54	Sipalnik »Ideal« (»Stojkovič«) za A.-Ž. panj	110	—
55	Sipalnik, lesen za A.-Ž. panj, za 9 ali 10 satov	25	—
56	Strgulja za snaženje A.-Ž. panja	10	—
57	Omelce za čebele	8	—
E. Potrebščine za pitanje.			
65	Pitalnik za A.-Ž. panj iz bele pločevine	16	—
66	Balon (»Gerstung«) za 1 l, za pitanje v medišču	8	—
67	Podstavek, odprt, za »Gerstungov« balon	8	—
68	Podstavek, zaprt, za »Gerstungov« balon	10	—
F. Matica.			
73	Barva za označevanje matic (garnitura štiri barve)	18	—
74	Matičnice (kletke) raznih vrst od Din 2— do	10	—
75	Matičnice s predelom za hrano, za razpošiljanje po pošti	3	—
G. Točenje, shranjevanje in konserviranje medu in voska.			
81	Stojalo s podstavkom za odkrivanje satja	135	—
82	Vilice za odkrivanje satja	24	—
83	Nož za odkrivanje satja	10	—
84	Nož za izpodrezavanje satja v kranjičih	10	—
85	Točilo najnovejšega sistema za 3 sate	950	—
86	Posoda za med, pločevinasta, za ½ kg	3	—
87	Posoda za med, pločevinasta, za 1 kg	4	—
88	Posoda za med, pločevinasta, za 2 kg	7	—
89	Posoda za med, pločevinasta, za 5 kg	10	—
90	Posoda za med, pločevinasta, za 25 kg	38	—
91	Posoda za med, pločevinasta, za 25 kg, znotraj vernirana	40	—
92	Čistilnik za med z dvojnimi sitom	130	—
93	Sito, dvojno, pločevinasto, za čiščenje medu	60	—
94	Stekleničica za pošiljanje vzorca medu	3	—
95	Topilnik za voščine	80	—
H. Razno.			
101	Gonilo za točilo, najnovejšega sistema (tip Gratzje)	200	—
102	Železo, povprečno, za gonilo (tip Gratzje)	30	—
103	štula, odtočna	60	—
104	Odvijač za vijake	3	—
105	Garnitura za zabijanje kvačic (šablone in zabijač)	24	—
106	Tehtnica za opazovalni panj	1100	—

P. n. podružnicam izven Ljubljane, ki bodo naročale čebelarstvo orodje in potrebščine za svoje člane, se bo pri večjem naročilu priznal primeren popust, da bodo stroški za pakovanje in prevoz manjši.